

Prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova Republike Srbije Ivica Dačić učestvovao je danas u Temišvaru na konferenciji „Bezbednosni izazovi na Balkanu“. Ministar Dačić otvorio je konferenciju sa ministrom inostranih poslova Rumunije Teodorom Maleškuanom.

Šef srpske diplomatije je u svom obraćanju učesnicima Konferencije istakao da je strateško opredeljenje Srbije članstvo u EU, za šta su dokazi obimne reforme koje sprovodimo, da takvu odluku Srbija vidi kao dobru za njenu budućnost, a ne kao rezultat nečega što joj se nameće. U tom kontekstu u potpunosti je odbacio mogućnost da Srbija prihvati da se njeno pristupanje EU uslovljava priznanjem nezavisnosti tzv. Kosova.

Ministar Dačić iskoristio je priliku i ponovio zahvalnost Rumuniji što nije priznala samoproklamovanu nezavisnost Kosova.

U kontekstu uslovljavanja Srbije članstvom u NATO-u naveo je da vojna neutralnost Srbije proizilazi iz odgovarajućih odluka Narodne Skupštine i podsetio na ljudska stradanja i materijalnu štetu koju je Srbija pretrpela tokom NATO bombardovanja, kao negativnu percepciju koji srpski narod ima prema NATO-u.

Ministar Dačić je izjavio da je mnogo "političkih doktora" koji savetuju Srbiji da se okrene budućnosti, a pod tim misle priznavanje Kosova, i pitao zašto ne kažu Prištini da se "okrene budućnosti" i prizna autonomiju Kosova u Srbiji.

U nastavku je integralna verzija govora ministra Dačića.

„Zadovoljstvo mi je što sam danas ovde među vama i što ću sa sa mojim uvaženim kolegom i prijateljem ministrom Maleškuanom biti u prilici da otvorim ovu konferenciju, za koju sam uveren da će ponuditi odgovore na bar neke od problema koje delimo svi u regionu.

Govoriti danas o Balkanu i Evropi nije jednostavno. Moj prijatelj Maleškuanu govorio je o događajima u Rumuniji iz 1989. godine, 29 godina nakon toga, Rumunija je u EU, a najveći deo bivše Jugoslavije tek čeka na to. Šta se desilo?

Desio se raspad Jugoslavije, nekontrolisani raspad, i to je nešto za šta najviše treba optužiti međunarodnu zajednicu. Jugoslavija je bila sastavljena od 6 naroda i 6 federalnih jedinica. EU umesto da je kontrolisano modelirala raspad Jugoslavije, dozvolila je jednostrane akte pojedinih

aktera i priznala ih. Tako se desilo da je priznata i sedma jedinica koja nikad nije postojala - to je Kosovo, koje je jednostranim aktom proglasilo nezavisnost. EU se ponašala kao filozofi sa Tibeta. Nikakva rešenja, niti inicijative nije ponudila...

I danas kada govorimo o dijalogu Beograda i Prištine i kada kažete da treba da budu rešenja koja neće da utiču na druge, zaboravljate da su doneta rešenja koja su srušila teritorijalni integritet Srbije.

U EU govore da nema promena granica, a šta je sa granicama Srbije. Prvo su ih srušili, a posle toga nema više promene granica. Mi to ne prihvatamo, pa makar to dolazilo iz Brisela, Vašingtona, Moskve. Kad Katalonija hoće da se otcepi to ne može, a kad Kosovo hoće onda može. To nije pošteno.

I dan danas želimo da se dođe do kompromisa na Kosovu. Na Kosovu je stvorena Srbija, tamo je bio prvi srpski glavni grad, tamo je Srpska patrijaršija. Na Kosovu je bila čuvena bitka sa Turcima u kojoj se branila Evropa. Mi smo pet vekova bili pod Turcima. Oni su proterivali Srbe i dovodili islamizirane Albance i shodno tome broj stanovnika je danas drugačiji. U 14. veku glavni grad Srbije bio je na Kosovu. To je Prizren u kojem danas živi svega 23 Srba. Šta je to nego etničko čišćenje... Ako se ruše crkve, pale manastiri, uništavaju groblja, kako mi to možemo da prihvatimo?

Mi smo veoma zahvalni Rumuniji na razumevanju, koja nije priznala jednostrani akt Prištine. Ali cinično deluje da zemlje koje su priznale Kosovo govore da nema promena granica.

Problemi postoje na Balkanu, ali oni ne moraju da budu osnova za ratovanje. Potrebno je više razumevanja od međunarodne zajednice i u tom pogledu se trudimo da vodimo balansiranu spoljnu politiku koja uvažava sve naše strateške ciljeve.

Naš strateški cilj je ulazak u EU, a ne možemo da uđemo dok ne postignemo pravno-obavezujući sporazum sa Kosovom. A da li neko u EU zna šta treba da piše u tom sporazumu? Da li to znači da Srbija treba da prizna Kosovo? Rumunija i 4 zemlje EU koje nisu priznale Kosovo će reći da to ne mora, ali mnoge druge zemlje će reći da to mora. S druge strane, to otvara dilemu u našem društvu - EU ili Kosovo. To su veoma velika i teška pitanja i mora da postoji duboko razumevanja o tome onih koji o tome pričaju. Naročito jer raspad bivše Jugoslavije nije bio kontrolisan. To nas je dovelo da smo imali zaostajanje od 30 godina u odnosu na vas, zemlje istočne Evrope, koje su sve postale članice EU.

Mislim da je veoma važno predsedavanje Rumunije EU. Rumunija je naš veliki prijatelj i uzdamo se da će imati više razumevanja za sve naše probleme u regionu.

Da se podsetimo - 100 godina je od završetka Prvog svetskog rata. Bivšu Jugoslaviju je stvorila Srbija pobedom u Velikom ratu, tada je trećina našeg ukupnog stanovništva je poginula. 20. vek je bio vek Jugoslavije, multinacionalne države, ali i pre toga multinacionalne su bile Austrougarska monarhija i Osmansko carstvo. Srpski narod nije živeo samo u Srbiji, nego i u drugom delu regiona. Kada je Srbija pobedila u Prvom svetskom ratu, nuđena je opcija, od strane sila Antante, da Srbija ne stvara Jugoslaviju nego da se proširi na delove gde su živeli Srbi. Vilson je napisao da Srbiji treba omogućiti izlaz na more. U istoriji Bele kuće se samo dva

puta strana zastava vijorila, pre 100 godina to je bila srpska zastava, a nakon toga i francuska. Zašto srpska - zbog stradanja u Prvom svetskom ratu. Poginulo je 40 posto muškog stanovništva. I kada se završio Prvi svetski rat nama nuđemo da stvorimo Srbiju koju će obuhvatati i Srbi koji su živeli van tadašnje teritorije, mi to nismo hteli. Mi smo hteli Jugoslaviju, jer su to od nas tražili Hrvati i Slovenci, koji su je prvi rušili posle toga. Dakle, 20. vek je izgubljeni vek za Srbiju i srpski narod.

Sa Kosova je proterano 200.000 Srba posle 1999. godine, a za ovih 20 godina se vratilo 1,9 posto. U Prištini je bilo 40.000 Srba pre dvadeset godina, a sad ih ima nekoliko stotina. Da li je to multietničko Kosovo? U Sarajevu je bilo 150.000 Srba 1991. godine, danas ih ima 2000. U Hrvatskoj 1991. godine bilo 560.000 Srba, sada ih je 180.000. To je porazan kraj 20. veka za Srbiju, koja je pobedila u oba svetska rata.

Kako da uvedemo sankcije Rusiji kad su oni osnovni temelj odbrane teritorijalnog integriteta Srbije u UN-u? Kako da razumemo da neko insistira na teritorijalnom integritetu Krima i Ukrajine, a priznaje Kosovo.

To su teški problemi i sve više zemalja uviđa da su pogrešile kad su priznali Kosovo. Priština kaže da ih je priznalo 116 zemalja, ali to je laž. Ja sam razgovarao sa najvećim brojem tih zemalja. Uganda, Nigerija se nalaze na njihovom spisku da su priznale Kosovo, ali oni se uvrede kad im to kažete.

Bio sam nedavno u Njujorku i američka administracija nam kaže da prestanemo da lobiramo da zemlje povuku priznanja Kosova, a na istom sastanku predsednik Albanije poziva sve zemlje da priznaju Kosovo. Morate da znate da dvostruki standardi postoje i mi to odlično znamo.

Mi želimo da vlada mir zbog velikih žrtava koje smo podneli i izražavam veliku nadu da ćemo tokom rumunskog predsedavanja EU otvoriti što više poglavlja. EU trenutno ima veće probleme nego što je ulazak zemalja ZB, ali EU je dobar projekat za nas. Stabilnost regiona je važna za stabilnost Evrope i zato moraju da se traže kompromisi, a ne da se prihvataju jednostrani akti. Nećemo priznati Kosovo ni po koju cenu, jer to nije pitanje EU ili Kosovo. Ne želimo da nam se tako postavljaju pitanja. Hoćemo mirno rešenje, ali poniženje Srbije ne.

Obama je govorio da se ne priznaje Palestina, dok se Palestina ne dogovori sa Izraelom, pa zašto ste priznali Kosovo dok se nije dogovorilo sa Srbijom? Kažu da je Kosovo nešto drugo, a šta je to...

Generalni sekretar NATO-a je bio juče u Srbiji i mi hoćemo da sa NATO-om imamo što bolje odnose ali trebaće vremena da se izbriše sećanje da je NATO bombardovao jednu zemlju koja je dala tolike žrtve za slobodu Evrope. Zbog čega... Zbog terora nad Albancima. A kakav je to teror ako danas ima manje od duplo Srba na Kosovu nego ranije? Danas albanski narod ima dve države, Albaniju i Kosovo. Da li mislite da na Kosovu neko sebe naziva „kosovarem“. Šta je sledeći korak? To je stvaranje jedne države na račun teritorijalnog integriteta Srbije.

Da završim, reč Balkan – sastoji se od turskih reči krv i med i to je najbolja slika Balkana. S tim da je bilo mnogo više krvi nego meda i mislim da je vreme da se to promeni.

Hvala."

{youtube}v2FlivKNMRc{/youtube}

{youtube}0Sfkgpd_B8{/youtube}